

بررسی اثر پوشش‌های پلیمری کربنی در تقویت و ترمیم تیرهای پیوند

مسعود ریاضی، دانشجوی دکتری سازه، دانشگاه فردوسی، مشهد*

محمد رضا اصفهانی، دانشیار گروه عمران، دانشکده مهندسی، دانشگاه فردوسی، مشهد**

حسین محمدی، دانشجوی کارشناسی ارشد سازه، دانشگاه علوم و فنون مازندران، بابل

riyazi_1@yahoo.com

* تلفن: ۰۵۱۱-۸۸۲۹۵۴۰، نامبر: ۰۵۱۱-۸۴۵۵۲۹۹

esfahani@ferdowsi.um.ac.ir

** تلفن: ۰۵۱۱-۸۸۱۵۱۰۰، نامبر: ۰۵۱۱-۸۸۲۹۵۴۱

چکیده:

در این پژوهش، اثر پوشش‌های پلیمری CFRP در تقویت لرزه‌ای و ترمیم تیرهای پیوند بتنی بررسی می‌شود. برای این منظور سه تیر پیوند با آرماتور گذاری‌های مختلف و یا الگوهای تقویت متفاوت، آزمایش شده و نتایج ظرفیت، شکل پذیری، سختی و جذب انرژی آنها مورد ارزیابی قرار گرفته است. همچنین، دو عدد از نمونه‌ها پس از شکست نیز مجدداً توسط CFRP ترمیم وسپس آزمایش شده‌اند. در برخی نمونه‌ها، اثر مقید سازی طولی ناشی از دیافراگم کف در نظر گرفته شده است. بررسی حاضرنشان می‌دهد که استفاده از پوشش‌های CFRP در نمونه‌های با آرماتور گذاری معمولی موجب افزایش ظرفیت می‌شود و تغییر جدی در شکل پذیری تیرهای پیوند ایجاد نمی‌کند. وجود دیافراگم کف، باعث کاهش شکل پذیری و افزایش سختی تیرها می‌گردد. همچنین با ترمیم تیرهای پیوند توسط CFRP می‌توان به ظرفیت اولیه و حتی بیشتر از آن دست یافت ولی این عمل باعث کاهش پارامترهای سختی و شکل پذیری می‌شود.

کلید واژه: تیر پیوند، دیوار برشی، دیوار همبسته، پوشش پلیمری

۱- مقدمه:

رفتار دیوار برشی همبسته بسیار متاثر از سختی، ظرفیت و شکل پذیری تیر پیوند می‌باشد. لذا تا کنون مطالعات بسیار زیادی در رابطه با رفتار این نوع تیر انجام شده است. نخستین بار پائولی [1,2]، نشان داد که تیرهای پیوند با نسبت دهانه به ارتفاع کم با آرماتور گذاری متعارف دارای شکست بسیار ترد بوده و رفتار لرزه‌ای مناسبی ندارند. وی استفاده از آرماتور گذاری قطری را برای افزایش شکل پذیری پیشنهاد نمود [3]. این نوع آرماتور گذاری شکل پذیری تیر را به نحو چشمگیری افزایش می‌دهد ولی معمولاً اجرای آن بسیار مشکل و دست و پا گیر است. پس از آن مطالعات گسترده‌ای برای ارائه یک آرایش مناسب میلگرد گذاری انجام شد [4,5,6]. در پاره‌ای از تحقیقات نیز استفاده از ورق و یا تیر فولادی مورد